

תת"ע 1058/13 - מדינת ישראל, עו"ד נואה עוז נגד שמעון כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1058-13-05 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופט דין סעדון

בעניין: מדינת ישראל
עו"ד נואה עוז
נגד
שמעון כהן - עו"ד קרייביצקי
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. נגד הנאשם נרשמה הودעת תשלום קנס המחייבת לו עבירה של אי צוות לרמזור אדום בכיוון נסייתו בכך שלא עצר את רכבו לפני קזו העצירה ונכנס לצומת, בניגוד לתקנה 22 (א) לת"ת. הנאשם הודה בנהיגה בזמן ובמקום המפורטים בהודעת תשלום הקנס אך כפר בби�וע העבירה.

2. במסגרת פרשת התביעה העידה עדת השוטרת אילנה בן יוסף (להלן: **השוטרת**). השוטרת צינה כי היא זוכרת את האירוע באופן "חלקי" מעבר לאמור בדוח בשל העובדה או רגע חירג מהבית של התנהלות הנאשם. העודה צינה בפתח עדותה כי במקומות נוספים נכח שוטר נוסף בחנייה בשם קוסטה (להלן: **השוטר הנוסף**) אשר לא ערך מזיכר על האירוע היה והוא לא ראה, לטענת השוטרת, את ביצוע העבירה. לדברי השוטרת בחקירה נגדית, השוטר הנוסף לא רשם דבר הן משום שלא ראה את ביצוע העבירה וגם "**כיוון שהייח בוחנכה, הוא עדין לא ידע לרשות מסמן משטרתי**" (ע' 5 ש' 3-2). לדברי השוטרת, יש בכוחה להזכיר כי השוטר הנוסף לא ראה את ביצוע העבירה שכן האירוע זכור לה באופן חלקי, כאמור. לשאלת כיצד יכולה השוטרת להעיד בשמו של השוטר האחר ביחס למה שראה או לא ראה השיבה השוטרת "**אני מניחה שדיברנו על זה**" וכן משום שהשוטר הנוסף שמר באותה עת על דריש חקירה של ימ"ר ת"א. לדברי השוטרת, היא עמדה לבדה מוחץ לנגידת ואכפה. עוד צינה השוטרת כי היא אינה יודעת לומר אם באותו יום השוטר הנוסף עצר כלי רכב וכן "**אני זוכרת אם הוא רשם דוחות**" (ע' 5 ש' 27). עוד צינה השוטרת בהקשר זה כי "**יתכן שבשלב מאוחר יותר אחורי האירוע המדווח הוא עצר רכבים על עבירות שהוא שבוצעו**

עמוד 1

והוא רשם את הדוחות. אני סיעתי לו כחונכת" (ע' 6 ש' 4-2). השוטרת לא זקרה אם השוטר הנוסף ערך דוחות ולשאלה אם מותר היה לו לעורך דוחות השיבה " נראה לי שכך" (ע' 6 ש' 8). כיוון שצוין כי הנאשם עוכב נשאלה השוטרת היכן דוח העיכוב שנרגש ועל כך השיבה " מסרתי אותו בסיום משמרת לחדר דוחות" (ע' 6 ש' 14) וכי "יכול להיות" שהשוטרת ערכה מסמכים נוספים שאינם בחומר הראיות (ע' 6 ש' 17-16). השוטרת נשאלה אם יתכן כי במקרה הנדון לא מולא דוח עיכוב ועל כך השיבה " במקרה זה אני כמעט זוכרת בזדאות שמילאתי" (ע' 9 ש' 2-1; הדגשה נוספת). בהמשך עדותה של השוטרת התברר כי לאחר האירוע הגיעו למקום שני שוטרים נוספים, חוץ מהשוטר הנוסף; השוטרת בתיה רוקח והשוטר האני מרהagi. לשאלה מדוע לא צינה עובדה זו קודם לכן השיבה הייתה מוגבלת; השוטרת אמרה כי לא ידעת לא צינה עובדה זו קודם לכן כי גם בבדיקה הקודמת לא נשאלה השוטרת כי לא נשאלה על כך בבדיקה הקודמת (ע' 9 ש' 25-24). כאן המקום לציין כי גם בבדיקה הקודמת לא נשאלה השוטרת באופן ספציפי על נוכחות שוטר או שוטרים נוספים באירוע אלא נשאלה באופן כללי מה היא זוכרת ועל כך השיבה "ת. ... מה שלא מצין פה, זה שהוא במקום שוטר שחנכי אותו בשם קוסטה.." עמ' 4 ש' 21-18)

3. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם עצמו וכן העידה gab' פטחוב סבטלנה נשwsה עם הנאשם במועד האירוע. הנאשם ציין כי השוטר הנוסף עצר אותו ולאחר בדיקה הודיע לו כי הוא נהג בזמן פסילה. הנאשם טען בפני השוטר הנוסף כי הדבר אינו מתאפשר על הדעת הוואיל ולאחר המועד בו היה אמר לכאורה להיות פסול(lnahiga) קיבל רישיון נהיגה עד שנת 2020. לדבריו, השוטרת הייתה באותו עת הייתה במקום ובתנאים שלא אפשרו לה להבחן בaczmot בו נועבה לכאורה העבירה. לטענתו, השוטר הנוסף לא אמר לו כי הוא עוכב בשל כך שעבר באור אדום ברמה זו והאשמה נשוא דין זה "נולדה" בשלב מאוחר יותר, כ- 45 דקות לאחר שנעצר על ידי השוטר הנוסף (ע' 11 ש' 29). ע"ה 1 פטחוב סבטלנה נשwsה עם הנאשם ברכבו וטענה כי הוא חצה את הצומת באור יירוק ולא באור אדום. היא אישרה את גרסת הנאשם כי השוטר הנוסף טען בפניהם כי הנאשם נעצר רק בשל נסיעה בפסילה.

דין והכרעה

4. במקרה שלפנינו עותרת המאשימה להרשיע את הנאשם בהטבוס על עדותה של השוטרת כעדות יחידה. במקרים מעין אלה הרשעה היא אכן אפשרית אולם אז נדרש בית המשפט להזהיר את עצמו כי ההרשעה מבוססת על עדות יחידה. ההכרח להזיקק לעדות יחידה בלבד מחייב אם כן נקיות משנה זהירות בבחינתה של אותה עדות. במקרה שלפנוי, לא התרשםתי כי ניתן לבסס הרשעה על עדותה של השוטרת. ע"פ הפסיכיקה, חובתו של כל שוטר שהיה עד לעבירה לעורך מזכיר על כך גם אם לא ראה את ביצוע העבירה (עפ"ת (ת"א) 43875-12-10 ירון שkop נ' מדינת ישראל (מיום 3.2.11)). בנפל הסבר זה לאו ערכית מזכיר נותר ההסביר אחר שניין לעניין והוא כי השוטר היה בחניכה. לטעמי הסבר זה חסר כל בסיס ואין מתישב עם עובדות אחרות להן טענה השוטרת. השוטרת העידה כי השוטר הנוסף רשם דוחות לנגנים ועצר אותם. פשיטה שמי שמיומן די לעזרו לנגנים ולרשום להם דוחות מיומן די על

מנת לעורך תרשומת על מה שראה (או לא ראה) בעניין העבירה.

כמו כן, טענה השוטרת בעדותה כי מילאה דוח עיכוב ומסרה אותו. דוח העיכוב לא הוצג כראיה במשפט. בשלב אחר בעדותה ציינה השוטרת כי "במקרה הזה אני כמעט זוכרת בוודאות שמילאתי" (ע' 9 ש' 2-1; הדגשה הוספה). הטענה כי הדוח מולא ונמסר אינה מתישבת עם הטענה האחרת לפיה העודה "כמעט" זוכרת בוודאות שהדוח מולא.

חוסר העקבות של השוטרת בהציג גרסתה אינם נוגעים אمنם לבן העניין, היינו לשאלת אם ביצע הנאשם את העבירה המזוהה לו, ברם מכיוון שמדובר בעדות ייחודית עליה נדרש לסתור בבית המשפט, מצויה בית המשפט לבחון עדות זו ולהערכה באופן קפדיadamente. בנסיבות אלה סבורני כי די בחוסר עקבות זה על מנת שלא ניתן יהיה לקבוע כי המשימה הרימה את הנTEL הרובץ לפתחה ברמת ההוכחה הנדרשת בפליליים.

5. אدن נוסף עליו מושחתת זיכוי הנאשם במקרה זה נוגע לפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן. כאמור, במקרה דנן היו במקום האירוע שני שוטרים ואילו השוטר הנוסף, שלטענת השוטרתiscal לא הוכח, לא ראה את העבירה. לדעתי אין בכך כדי להועיל למאשימה. הכלל הוא " **שכל שוטר שהוא עד לעבירה חייב לתעד אותה. תרצה הנסיבות - תצרכו אותו עד תביעה; לא תרצה - לא תצרכו אותו.**" אך הוא חייב לרשום דוח, ولو דוח האומר שלא ראה דבר. העובדה **ששני שוטרים עדים לביצוע עבירה ורק אחד רשם דוח, לעולם יש בה פגעה מהותית ביכולתו של הנאשם להתגונן.**" (עפ"ת (ת"א) 10-12-43875iron שkop נ' מדינת ישראל (מיום 3.2.11). שוטר בחנייה אף הוא בגדר "שוטר" ומוטלות עליו חבות כמו על כל שוטר, בפרט כאשר לגרסת השוטרת השוטר הנוסף, היה מiomן די על מנת לעזר רכבים ולרשום דוחות לנגאים.

בاهיעדר מענה משכנע לשאלת מדוע לא נרשם דבר מפיו של השוטר הנוסף, גם שנכח האירוע, מתחזקת התਮיהה באשר לנסיבות שבטען נמנע השוטר הנוסף מעריכת מזיך על חלקו באירוע.

6. במקרה שלפני, היעדר מזיך מאת השוטר הנוסף אינו הפגעה היחידה ביכולת הנאשם להתגונן. השוטרת העידה כי עיכבה את הנאשם ורשמה דוח עיכוב. דוח זה לא הוצג. חמור מכך, בעדותה השיבה השוטרת כי " יכול להיות" שערוכה מסמכים נוספים הנוגעים לאירוע שאינם בחומר הראיות (ע' 6 ש' 17-16). העובדה שעדת התביעה היחידה לא שלהה אפשרות כי קיימים ראיות נוספות שלא גלו לנאם מקפלת בתוכה אפשרות לפגעה קשה ומהותית ביכולתו להתגונן שכן יש לציין כי זכות העיון בחומר החקירה שבידי המאשימה מבוססת על מתן אפשרות סבירה לנאם להתגונן מפני המיחס לו בכתב האישום (ע"פ 1152/91 סיקסיק נ' מדינת ישראל, פ"ד מו (5) 8 (1992)).

7. לאור כל הטעמים המפורטים לעיל, ומשקלם המציגם, מצאתי לזכות את הנאשם מן המיחס לו בכתב

האישור.

ניתנה היום, ו' בטבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.